

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Toen ik de drie lezingen van vandaag
zo eens aan het bekijken was,
viel het mij ineens op,
dat in alle drie de lezingen
het woordje 'tijd' voorkomt.

Daarom wil ik mijn preek beginnen
met eerst eens even heel kort
naar deze drie lezingen te kijken.
In de eerste lezing hoorden we
dat de profeet Jona van God de opdracht krijgt
om naar de grote stad Ninive te gaan
met de volgende boodschap:
'Nog veertig dagen en Ninive zal vergaan!'
Dus nog maar een korte tijd, veertig dagen,
en dan zal Ninive vergaan!

Jona zag er enorm tegenop om die boodschap
te gaan brengen.
Maar uiteindelijk gehoorzaamde hij toch.
En wat gebeurt er!
De mensen nemen zijn boodschap serieus!
Je kunt het je vandaag de dag nauwelijks voorstellen.
Wij zouden zo iemand voor een dwaas houden.
En we zouden zeker zijn boodschap niet serieus nemen.
Maar in Nineve gebeurde iets heel anders.
De mensen van Ninive geloofden zijn woord wel.
Zij gingen vasten en stopten met hun kwade praktijken.
En God voerde zijn dreiging niet uit.
Ninive werd niet verwoest.
Wat een wonderlijk verhaal!

In de tweede lezing van Paulus aan de Korintiërs
zegt Paulus:
'De tijd is kort geworden.'

Daar gaat het ook weer over tijd!
Paulus verwachtte dat Jezus spoedig terug zou komen
met een totaal nieuw Vrederijk.
En daarom zegt hij:
'De tijd is kort geworden!'
Toen ik nog in Amsterdam in een flatje woonde,
in Amsterdam West,
was het op een gegeven moment bekend
dat al deze flats tegen de grond zouden gaan
en vervangen zouden worden
door totaal nieuwe flats.
Nou, als je dat eenmaal weet,
dan laat je je flat natuurlijk niet mee helemaal opknappen.
Zoiets was ook de ervaring van Paulus.
De tijd is kort.
Jezus komt terug als vredevorst.
Ga nou niet meer helemaal op
in deze wereld van vandaag.
Als je getrouwd bent
leef alsof je niet getrouwd bent.
Als je dingen koopt, doe dat dan
alsof je toch niet echt de nieuwe eigenaar wordt.
Kortom, ga niet helemaal op in deze wereld,
want de wereld die wij zien, gaat voorbij!

En dan het evangelie van vandaag.
Jezus heeft net gehoord
dat zijn voorganger Johannes de Doper
gevangen is genomen.
Johannes de Doper is de laatste grote profeet
van het Oude Testament.
En deze grote profeet van het Oude Testament
is dus nu gevangen genomen.
En nu weet Jezus:
Nou breekt er een nieuwe tijd aan, het Nieuwe Testament.
Nu is het Mijn beurt om te gaan prediken.

En zo zegt Jezus dan:

'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij;
Bekeert u en geloof in de Blijde Boodschap.'

Met Jezus breekt er dus een nieuwe tijd aan!

En zelfs in bijna de hele wereld

zijn we vanaf de geboorte van Jezus Christus
onze jaren zelfs opnieuw gaan tellen.

Ons jaar 2024 is 2024 jaar na de geboorte van Jezus Christus.

Wat betekent tijd voor ons?

Wel, iedereen is op een of andere manier
een kind van zijn eigen tijd.

Daar ontkom je gewoon niet aan.

De tijd waarin je leeft, de cultuur waarin je leeft,
heeft natuurlijk een zekere invloed op je.

Ik vergelijk het wel eens met het volgende:

Je kunt niet anders dan de lucht inademen,
die om je heen is.

Zelfs al is die lucht ongezond.

Als je in een bosrijke omgeving woont
zul je gezonde lucht inademen.

Maar als je vlakbij een chemische fabriek woont
zul je waarschijnlijk ongezonde lucht inademen!

En zo leven sommige mensen in de bloeitijd
van een zekere cultuur,

en anderen misschien in het einde van een zekere cultuur.

Want culturen komen en culturen gaan!

De Griekse cultuur was eens een geweldige cultuur.

Denk maar aan Alexander de Grote

en aan de grote Griekse filosofen en schrijvers.

Maar die cultuur is ook weer verloren gegaan.

Of denk aan de Romeinse cultuur,
met grote keizers en schrijvers.

Maar ook die cultuur is weer verloren gegaan
en eindigde zelfs met hele wrede keizers,

bijvoorbeeld iemand als keizer Nero.

En in wat voor een tijd leven wij nu?
Ik weet het niet.
Ik wil daar ook niet teveel over speculeren.
Ik weet alleen dat er in onze tijd
geen kerken meer worden gebouwd
zoals ooit de Dom in Utrecht
of de Notre Dame in Parijs!

Maar nu kom ik op het punt van mijn preek.
Hoe groot is de invloed van de tijd op ons leven.
Als we in een kritische, moeilijke tijd leven,
kunnen we dan aan de invloed van die tijd ontkomen?

En dan kom ik met de Blijde Boodschap:
Ja, dat kan!
Zoals Jezus het zegt in het evangelie van vandaag:
'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij.'
Het is net alsof Jezus ons optilt
en ons even wil verheffen
boven de tijd waarin we leven.
Alsof we al even iets van de eeuwigheid mogen proeven.
Iets van het Rijk van God.
'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij!'

Ik hoop dat u dat een beetje kunt aanvoelen.
En dan begrijpt u het volgende misschien ook wat beter:
Jezus ziet Simon Petrus en zijn broertje Andreas.
Ze zijn op dat moment net bezig
hun netten uit te werpen om te gaan vissen.
En dan zegt Jezus tegen hen:
'Komt, volgt Mij;
Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt!'

En ik denk dat zij dan even boven de tijd uit worden getild.
Even proeven zij dan al iets van Gods Koninkrijk.
Van Gods eeuwigheid.

En dan zijn ze zo onder de indruk,
dat ze terstond hun netten in de steek laten
en Jezus volgen.

Ik kan me dat toch wel voorstellen.
Als je eenmaal iets mag proeven
van Gods werkelijkheid.
dan verbleekt daarbij al het aardse
en al het tijdelijke!

We hebben net Kerstmis achter de rug.
Maar als je in de ogen van een pasgeboren baby kijkt,
dan zie je toch iets van de hemel.
Dan zie je je toch iets van de Liefde van God,
het Kind in de kribbe.
Overstijgt dat niet alles?
Is dat niet al iets van het eeuwige!
Laten we eens wat vaker openstaan voor de dingen
die eeuwigheidswaarde hebben!
Amen!